

عنوان مقاله:

نگاهی تحلیلی به نظریه های یاددهی یادگیری

محل انتشار:

فصلنامه رویکردی نو در علوم تربیتی، دوره 2، شماره 3 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محمد الماسی - دانشجوی دکتری برنامه ریزی درسی، دانشگاه آزاد اسلامی قشم، واحد بین الملل قشم، قشم، ایران

مهنوش عابدینی - استادیار دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

مساله یادگیری محوری مهم و عامل اساسی تئوری یادگیری می باشد. بی تردید یادگیری مهمترین مساله آموزشی می باشد که نظام های آموزشی مختلف بر اساس برنامه های مختلف سعی در ارتقا و بهبود آن در بخش های گوناگون دارند. بر همین اساس این تحقیق با هدف نگاهی تحلیلی به نظریه های یاددهی یادگیری صورت پذیرفت و ابن رویکردهای از زوایای مختلف رویکردهای رفتاری، شناختی و ساخت گرائی به عنوان سه رویکرد اصلی و اساسی در این زمینه مورد بررسی قرار گرفتند. روش این پژوهش مبتنی بر مطالعه کتابخانه و رویکرد مروری بود که در آن با ساختار استخراجی رویکردهای مختلف توسط محقق از زوایای مختلف بررسی شد. یافته ها نشان داد رویکرد رفتار گرائی نگاهی کمی، با الگوهای سنتی به آموزش دارد، از همین رو آموزش سنتی مورد تاکید می باشد و آموزش دهنده نقش اصلی و اساسی الگوی آموزش است، رویکرد شناخت گرائی با تعدیل در این زمینه یادگیری را ترکیبی از هر دو روش کمی و کیفی با هدف ایجاد ادراک و بینش در فراگیر جستجو می نماید و در این زمینه فرد و معلم در تعامل با یکدیگر در مدرسه و یا محیط دیگر آموزش، مفاهیم و الگوی مرتبط به آن را فرا می گیرند. در ساخت گرائی نگاهی ویژه به فرد دارد و او را محور آموزش و ساختن بر اساس او را نیاز آموزش قلمداد می کند. از همین رو در این ساختار، الگو مبتنی بر کیفی گرائی و تاکید کامل بر فرد است. در یک جمع بندی کلی بررسی ها گویای این مساله است که برای ایجاد یادگیری بهینه در نظام آموزشی هر سه رویکرد دارای اثر و نقش مثبت می باشند و تعامل در این زمینه و بکارگیری نقاط قوت هر رویکرد باعث ایجاد و شکل دهی یک الگوی یادگیری قوی بر اساس یک سیستم واحد می شود.

کلمات کلیدی:

یادگیری، رفتار گرایی، ساخت گرایی، شناختی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1046664>

